
CHƯƠNG 1

MÔI TRƯỜNG SỐNG VÀ KHÍ ÂM DƯƠNG

I

PHẠM VI CỦA MÔI TRƯỜNG SỐNG

Môi trường sống và điều kiện sống trong môi trường theo quan niệm cổ phương Đông có một phạm vi rất rộng, nó bao gồm các thành phần: vị trí không gian sống, cảnh quan trong không gian sống, khí âm dương trong môi trường sống và thời gian.

Nội dung của các thành phần đó như sau:

A. Vị trí không gian sống là toạ độ cụ thể ở nơi có sự sống, như ở các nước khác nhau, các tỉnh khác nhau, các huyện khác nhau, các làng xã khác nhau.

B. Cảnh quan trong không gian sống bao gồm: hồ, ao, sông, ngòi, rừng cây, làng xóm, đồng ruộng, v.v.... kể cả cảnh vật tự

nhiên và nhân tạo.

C. Các khí âm dương trong không gian sống là cường độ ánh sáng mạnh hay yếu, nhiệt độ nóng hay lạnh, độ ẩm nhiều hay ít.

D. Thời gian là giờ, ngày, tháng năm và khoảng cách nhiều năm.

II

MỐI QUAN HỆ GIỮA CÁC THÀNH PHẦN CỦA MÔI TRƯỜNG SỐNG

Nhu trên đã nêu, khí âm dương trong môi trường sống là cường độ ánh sáng, nhiệt độ và độ ẩm, đó chỉ mới là một số biểu hiện của khí âm dương trong môi trường mà con người nhận biết được bằng cảm giác thường, nhưng nó lại là nhân tố tác động vào sự sống nhiều nhất, mạnh nhất.

Mối quan hệ giữa khí âm dương với các vị trí không gian khác nhau như sau: tùy theo khoảng cách xa hay gần nhau mà trong cùng một lúc ở các nơi khác nhau đó có các mức độ sáng, tối, nóng, lạnh, ẩm, khô khác nhau nhiều hay ít, và khi khác nhau về vị trí nhất định sẽ có sự khác nhau về khí âm dương. Ở những vị trí rất gần nhau hoặc trong cùng một vị trí, nhưng nếu có cảnh quan tự nhiên khác nhau, hay cảnh quan do con người xếp đặt khác nhau, thì dù trong cùng một lúc, cũng sẽ có các mức độ sáng, tối, nóng, lạnh, ẩm, khô của khí khác nhau.

Đó là kể về mối quan hệ giữa vị trí, cảnh quan và khí âm dương